EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 3. 3. 2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o systéme dane „octroi de mer“ vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch, ktorým sa mení rozhodnutie č. 940/2014/EÚ

{SWD(2021) 44 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Na najvzdialenejšie regióny Únie sa uplatňujú ustanovenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Francúzske najvzdialenejšie regióny sú však mimo územnej pôsobnosti smernice o DPH a smernice o spotrebných daniach.

V ustanoveniach ZFEÚ, a najmä jej článku 110 sa v zásade nepovoľujú vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch žiadne rozdiely v zdaňovaní medzi miestnymi výrobkami a výrobkami pochádzajúcimi z metropolitnej časti Francúzska, ostatných členských štátov alebo tretích krajín. V článku 349 ZFEÚ sa však predpokladá možnosť zaviesť osobitné opatrenia v prospech týchto regiónov, keďže existujú pretrvávajúce obmedzenia, ktoré majú vplyv na hospodársku a sociálnu situáciu v najvzdialenejších regiónoch. Tieto opatrenia sa týkajú rôznych politík, medzi ktoré patrí aj daňová politika.

Daň „octroi de mer“ je nepriamou daňou, ktorá sa uplatňuje len vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch Martinik, Guadeloupe, Francúzska Guyana, Réunion a Mayotte. Táto daň sa uplatňuje na dovoz tovaru bez ohľadu na jeho pôvod a na dodania tovaru uskutočnené za odplatu osobami, ktoré vykonávajú výrobné činnosti. V zásade sa uplatňuje rovnako na výrobky, ktoré sa vyrábajú na mieste, aj na dovážané výrobky.

Rozhodnutím Rady č. 940/2014/EÚ zo 17. decembra 2014[1] sa však Francúzsku povoľuje, aby do 31. decembra 2020 uplatňovalo oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade niektorých výrobkov, pre ktoré existuje miestna výroba, keďže významný dovoz môže ohroziť udržanie miestnej výroby a dodatočné náklady predražujú výrobné ceny miestnej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde. Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže oslobodenie od dane alebo daňová úľava vzťahovať. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov.

Cieľom týchto rozdielnych sadzieb dane je kompenzovať konkurenčné nevýhody najvzdialenejších regiónov, ktoré sa prejavujú v podobe vyšších výrobných nákladov, a tým aj vyššej výrobnej ceny miestne vyrábaných výrobkov. Ak by sa neprijali žiadne osobitné opatrenia, miestne výrobky by boli menej konkurencieschopné v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde, a to aj po zohľadnení nákladov na dopravu. Ohrozilo by to udržanie miestnej výroby, ktorej výrobné náklady sú vyššie z dôvodu pretrvávajúcich osobitných obmedzení týchto regiónov.

Francúzske orgány 1. marca 2019 požiadali Komisiu o predĺženie uplatňovania systému „octroi de mer“ na obdobie po 31. decembri 2020.

Z dôvodu stanoveného uplynutia platnosti rozhodnutia Rady si Komisia najskôr objednala externú štúdiu, aby mohla vyhodnotiť súčasný systém, ako aj potenciálny vplyv jednotlivých možných scenárov na obdobie po roku 2020. Na základe tejto štúdie Komisia považuje za opodstatnené udeliť požadované predĺženie, a to s určitými úpravami existujúceho systému.

S cieľom umožniť francúzskym orgánom získať všetky potrebné informácie, ktorých zhromaždenie sa zdržalo z dôvodu zdravotnej krízy spôsobenej ochorením COVID-19, a poskytnúť Komisii čas na predloženie vyrovnaného návrhu, v ktorom budú zohľadnené

[1] Rozhodnutie č. 940/2014/EÚ zo 17. decembra 2014 o systéme tzv. octroi de mer (námornej dane) vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch (Ú. v. EÚ L 367, 23.12.2014, s. 1).

záujmy jednotlivých strán, rozhodnutím Rady (EÚ) 2020/1793 zo 16. novembra 2020[2] sa predĺžilo obdobie uplatňovania rozhodnutia Rady č. 940/2014/EÚ o 6 mesiacov, čiže do 30. júna 2021 namiesto 31. decembra 2020.

Týmto návrhom sa preto stanovuje právny rámec uplatniteľný na daň „octroi de mer“ po 30. júni 2021: na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2027 sa stanovuje nový systém výnimiek, pričom súčasné ustanovenia sa preskúmajú s cieľom urobiť systém pružnejším a transparentnejším. Návrhom sa zároveň predlžuje platnosť rozhodnutia č. 940/2014/EÚ o šesť mesiacov, do 31. decembra 2021, aby sa Francúzsku poskytol čas na transpozíciu tohto nového systému uplatniteľného od 1. januára 2022 do 31. decembra 2027 do jeho vnútroštátneho práva.

Oproti súčasnému systému sa navrhujú tieto zmeny:

a) Identifikácia kritérií na výber výrobkov oprávnených na rozdielnu sadzbu dane.

Výrobky uvedené v zozname boli vybrané na základe odôvodnenia dodatočných výrobných nákladov, ktoré predražujú výrobné ceny miestnej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde a ohrozujú konkurencieschopnosť na mieste vyrobených výrobkov.

Keď:

1. podiel miestnej výroby na trhu je nižší ako 5 %,
2. alebo ak je jej podiel na trhu vyšší ako 90 %,

boli vyžiadané dodatočné doklady umožňujúce preukázať všetky tieto okolnosti alebo časť z nich:

- výroba s vysokým podielom práce;
- vznikajúca výroba alebo výroba dopĺňajúca sortiment zameraná na rozšírenie škály tovaru vyrábaného v podniku,
- výroba so strategickým významom pre miestny rozvoj (napríklad v oblastiach obehového hospodárstva, ako je spracovanie dreva, podpora biodiverzity a ochrana životného prostredia),
- inovatívna výroba alebo výroba s vysokou pridanou hodnotou;
- výroba, pri ktorej by prerušenie dodávok zvonku mohlo ohroziť ekonomiku alebo obyvateľstvo daného územia, ako v prípade stavebného materiálu alebo potravinových výrobkov,
- výroba, ktorá môže existovať, len ak má na trhu dominantné postavenie, a to z dôvodu malosti trhov najvzdialenejších regiónov,
- výroba liekov a zdravotníckych pomôcok a osobných ochranných prostriedkov potrebných na zvládanie zdravotných kríz.

b) Zavedenie dvoch maximálnych rozdielov v sadzbe dane vo výške 20 % a 30 % namiesto troch, ktoré platia v súčasnosti. Povolený rozdiel v sadzbe dane by však nemal prekročiť výšku odôvodnených dodatočných nákladov.

[2] Rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/1793 zo 16. novembra 2020, ktorým sa mení rozhodnutie č. 940/2014/EÚ o systéme tzv. octroi de mer (námornej dane) vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch, pokiaľ ide o obdobie jeho uplatňovania (Ú. v. EÚ L 402, 1.12.2020, s. 21 – 22).

c) Zvýšenie prahovej hodnoty, od ktorej sa uplatňuje daň „octroi de mer“, na 550 000 EUR. V navrhovanom mechanizme by dani „octroi de mer“ nepodliehali subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota. Na druhej strane by si nemohli odpočítať sumu tejto dane zaplatenej na vstupe. Cieľom je oslobodiť od dane výrobu malých výrobcov, zmierniť ich administratívnu záťaž a takisto podporovať ich rozvoj. Toto opatrenie opodstatňuje aj jeho neveľký vplyv na rozpočet[3] a na hospodársku súťaž, keďže počet dotknutých hospodárskych subjektov je nízky[4].

d) Nahradenie priebežnej správy správou k 30. septembru 2025, ktorá má obsahovať prinajmenšom informácie uvedené v prílohe II k rozhodnutiu. Tieto údaje poslúžia ako podklady na prípravu predĺženia uplatňovania systému. Cieľom tohto návrhu je znížiť záťaž, ktorú predstavuje zbytočne časté vyhodnocovanie tohto mechanizmu, a zvýšiť prínos monitorovania a hodnotenia a zefektívniť ich.

Okrem toho, pokiaľ ide o odhad dodatočných výrobných nákladov, ktoré sa majú rozdielnymi sadzbami dane kompenzovať, francúzske orgány poskytli pre každú štvorčíselnú položku colnej nomenklatúry odhad dodatočných výrobných nákladov znášaných miestnymi podnikmi, pričom tieto náklady pozostávajú najmä: z nákladov na dodávky, miezd, vyšších výdavkov na energie, finančných výdavkov vyplývajúcich z držby väčších zásob, vyšších nákladov na údržbu, nedostatočného využívania výrobných zariadení, vyšších finančných poplatkov.

Príloha k rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže oslobodenie od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ vzťahovať. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 20, resp. 30 percentuálnych bodov. V časti a prílohy sú vymenované výrobky, v prípade ktorých rozdiel v zdanení nemôže prekročiť 20 percentuálnych bodov, a v časti b sú vymenované výrobky, v prípade ktorých tento rozdiel nemôže prekročiť 30 percentuálnych bodov.

Výrobky uvedené v prílohe sú väčšinou totožné s výrobkami, ktoré sú uvedené v prílohe k rozhodnutiu Rady č. 940/2014/EÚ. Po dôkladnom preverení zoznamov z nich však bolo vyňatých mnoho výrobkov, v prípade ktorých rozdielna sadzba dane už nebola opodstatnená. Naopak, boli doň pridané výrobky, ktoré neboli uvedené v rozhodnutí č. 940/2014/EÚ, ktoré sa ale začali vyrábať alebo sa rozšírila ich výroba. Napokon, niektoré výrobky zostali v zoznamoch, avšak povolený rozdiel v príslušnej sadzbe dane sa zvyšuje alebo znižuje, aby sa zohľadnil vývoj dodatočných nákladov.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

V oznámení z roku 2017 o silnejšom a posilnenom strategickom partnerstve s najvzdialenejšími regiónmi Európskej únie[5] sa zdôrazňuje, že najvzdialenejšie regióny aj naďalej čelia vážnym ťažkostiam, z ktorých mnohé sú trvalé. V tomto oznámení sa uvádza nový prístup Komisie k tomu, ako podnietiť rozvoj najvzdialenejších regiónov čo najväčším využívaním ich potenciálu a príležitostí, ktoré poskytujú nové vektory rastu a vytvárania pracovných miest.

---

[3] Príjmy spojené s daňovou povinnosťou podnikov, ktorých obrat sa pohybuje od 300 000 EUR do 550 000 EUR sa za rok 2019 odhadujú len na 1,22 mil. EUR, čo je približne 0,1 % celkového príjmu z dane „octroi de mer“ (1,2 mld. EUR).

[4] Počet dotknutých podnikov je 222.

[5] COM(2017) 623 final.

V tomto kontexte je cieľom tohto návrhu podporovať miestnu výrobu a napomáhať tak zamestnanosť vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch. Tento návrh obnovuje konkurencieschopnosť miestnej výroby daných výrobkov kompenzáciou nevýhod vyplývajúcich z geografickej a hospodárskej situácie. Dopĺňa program osobitných alternatív pre odľahlosť a ostrovný charakter (POSEI)[6], zameraný na podporu primárneho sektora a výroby surovín, Európsky námorný a rybársky fond (ENRF)[7] a Európsky fond regionálneho rozvoja (EFRR)[8], ktorý zahŕňa osobitné dodatočné prostriedky na kompenzáciu dodatočných nákladov najvzdialenejších regiónov, ktoré vyplývajú z ich pretrvávajúcich obmedzení.

Navyše, z dôvodu nevyhnutného zachovania súladu s pravidlami poľnohospodárskej politiky sa vylúčila možnosť uplatňovať rozdielnu sadzbu dane v prípade všetkých potravinových výrobkov, na ktoré sa poskytuje pomoc stanovená v kapitole III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013 o osobitných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva v prospech najvzdialenejších regiónov Únie, a najmä o osobitnom režime zásobovania.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Návrh je v súlade so stratégiou jednotného trhu z roku 2015[9], v ktorej si Komisia predsavzala vytvoriť prehĺbenejší a spravodlivejší jednotný trh, z ktorého budú mať úžitok všetky zúčastnené strany. Jedným z cieľov navrhovaného opatrenia je zmierniť dodatočné náklady, ktorým čelia spoločnosti v najvzdialenejších regiónoch, čo bráni ich plnej účasti na jednotnom trhu. Z dôvodu obmedzeného objemu predmetnej výroby vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch sa nepredpokladá žiaden negatívny vplyv na riadne fungovanie jednotného trhu.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právnym základom tohto návrhu je článok 349 ZFEÚ. Týmto ustanovením sa Rade povoľuje prijať osobitné ustanovenia s cieľom stanoviť podmienky uplatňovania zmlúv v najvzdialenejších regiónoch EÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Podľa článku 349 ZFEÚ je iba Rada oprávnená prijímať osobitné opatrenia v prospech najvzdialenejších regiónov s cieľom prispôsobiť uplatňovanie zmlúv vrátane spoločných politík týmto regiónom z dôvodu existencie pretrvávajúcich obmedzení, ktoré majú vplyv na hospodársku a sociálnu situáciu v týchto najvzdialenejších regiónoch. To platí aj pri povoľovaní výnimiek z článku 110 ZFEÚ. Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

---

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013.

7 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde.

8 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde.

9 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Zlepšovanie jednotného trhu: viac príležitostí pre ľudí a podniky“ [COM(2015) 550 final], s. 4.

- **Proporcionalita**

Tento návrh je v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v článku 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii. Tento návrh sa týka len výrobkov, v prípade ktorých sa doložili dodatočné náklady, ktoré znáša ich miestna výroba.

Aj navrhovaný maximálny rozdiel v sadzbe dane sa pre každý výrobok, na ktorý sa vzťahuje tento návrh, obmedzuje na nevyhnutnú mieru z hľadiska dodatočných nákladov, ktoré znáša každá dotknutá miestna výroba. Daňové zaťaženie výrobkov dovážaných do francúzskych najvzdialenejších regiónov tak neprekračuje mieru nevyhnutnú na vykompenzovanie nižšej konkurencieschopnosti miestne vyrábaných výrobkov oproti týmto dovážaným výrobkom, a tým aj nevyhnutné na plnenie cieľov zmluvy, ktorými je riadne a účinné fungovanie vnútorného trhu.

- **Výber nástroja**

Na nahradenie rozhodnutia Rady č. 940/2014/EÚ sa navrhuje rozhodnutie Rady.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Rozsah pôsobnosti systému dane „octroi de mer“ zodpovedá potrebám dotknutých hospodárskych subjektov. Účelom tohto systému je podporovať miestne výrobky, a to zmenšením ich konkurenčnej nevýhody oproti výrobkom s pôvodom mimo týchto regiónov spôsobenej pretrvávajúcimi obmedzeniami, ktoré zvyšujú výrobné náklady, a teda výrobné ceny miestne vyrábaných výrobkov. Systémom dane „octroi de mer“ sa kompenzuje približne polovica dodatočných nákladov. Preukázalo sa, že rozdielne sadzby dane, ktoré sa uplatňovali v období 2014 – 2020, boli úmerné vypočítaným dodatočným nákladom[10].

Výsledky analýzy kvantitatívnych údajov externej štúdie naznačujú, že bez systému dane „octroi de mer“ by sa výkonnosť miestnej výroby výrazne zhoršila. Približne 37 % hodnoty (približne 850 mil. EUR) výrobkov, na ktoré sa uplatňuje rozdielna sadzba dane, je údajne vytvorených vďaka mechanizmu rozdielnej sadzby dane, čo má pozitívny dosah na zamestnanosť, ktorá zaznamenala nárast v sektoroch, v ktorých sa daň „octroi de mer“ uplatňuje od roku 2014 (na rozdiel od poklesu v sektoroch, v ktorých sa neuplatňuje), ako aj na počet aktívnych podnikov, ktorý sa za rovnaké obdobie zvýšil približne o 1,7 % (na rozdiel od celkového poklesu o 3 %). Neexistuje však žiaden dôkaz o vplyve na investície a diverzifikáciu miestnej výroby. Pomer nákladov a výhod spojených so systémom dane „octroi de mer“ je vo všeobecnosti pozitívny, keďže nárast miestnej výroby vytvorený vďaka rozdielnym sadzbám dane je 2,5 krát vyšší než „náklady“ na opatrenie.

Uplatňovanie systému dane „octroi de mer“ neviedlo k nahradeniu dovozu. V skutočnosti sa v prípade väčšiny miestnych výrobkov, na ktoré sa uplatňuje rozdielna sadzba dane, zaznamenala časom strata podielu na trhu, čo potvrdzuje, že systém dane „octroi de mer“ je skôr opatrením, ktoré obmedzuje znižovanie konkurencieschopnosti miestnej výroby, ako rozvojovým nástrojom.

[10] Zistili sa veľmi ojedinelé prípady (ktoré predstavujú 0,6 % oprávnených výrobkov) nadmernej kompenzácie (v priemere o menej než 3 percentuálne body) z dôvodu aktualizácie výpočtu dodatočných nákladov (v roku 2020).

Pokiaľ ide o vplyv rozdielnych sadzieb dane „octroi de mer“ na spotrebné ceny a životné náklady vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch, v externej štúdii sa dospelo k záveru, že tento vplyv je slabý, keďže dodatočná daň na výrobky, na ktoré sa uplatňujú rozdielne sadzby dane, neprekračuje 1,5 % konečnej spotreby v najvzdialenejších regiónoch.

Napokon, z výsledkov analýzy obchodných údajov na regionálnej úrovni vyplýva, že rozdielne sadzby dane „octroi de mer“ majú slabý vplyv na objem dovozu z krajín CARIFORUM-u a južnej a východnej Afriky. Prípadné úplné zrušenie dane „octroi de mer“ by navyše malo veľmi obmedzený vplyv na dovoz výrobkov z týchto krajín (približne 2 mil. EUR), výrazne negatívne by však zasiahlo miestnu výrobu (približne 300 mil. EUR). Výhody by to prinieslo hlavne vývozcom z EÚ a z tretích krajín iných ako krajín CARIFORUM-u a južnej a východnej Afriky.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

V rámci tejto iniciatívy sa uskutočnila vyčerpávajúca konzultácia s hlavnými politickými a ekonomickými subjektmi v podobe diskusií (80) a návštev v troch regiónoch (La Réunion, Guadeloupe a Martinik), ako aj prieskumu v podnikoch usadených v týchto najvzdialenejších regiónoch (196), ktorá sa týkala všetkých piatich dotknutých regiónov. Tento cielený (online) prieskum u hospodárskych subjektov bol distribuovaný najmä cez profesijné združenia pôsobiace na jednotlivých územiach, ale aj prostredníctvom priamych výziev zaslaných 15 420 podnikom, ktoré boli identifikované v zoznamoch podnikov od obchodných komôr.

Počas konzultácií sa upozornilo na potrebu zaistiť primerané pokrytie a rovnováhu medzi dotknutými zúčastnenými stranami. Zámerom bolo, aby sa do konzultácie zapojili všetky dotknuté verejné orgány z hľadiska správnej úrovne (ústrednej aj miestnej) a oblasti právomoci (orgány zodpovedné za prípravu politík, daňové a colné správy, štatistické úrady atď.) Okrem toho boli do tejto konzultácie zahrnutí aj zástupcovia miestnych výrobných sektorov, čiže subjektov, na ktoré sa vzťahujú rozdielne sadzby dane „octroi de mer“, a sektorov obchodu a služieb, ktorých sa systém rozdielnej sadzby dane priamo či nepriamo týka.

- **Analýza vplyvu**

Analýza vplyvu je vypracovaná v dvoch fázach: hodnotenie súčasného systému *ex post*, po ktorom nasleduje výhľadová analýza. Táto analýza možného vplyvu zachovania a zmeny súčasného systému sa uvádza v analytickom dokumente, v ktorého prílohe sa nachádza hodnotenie systému. Tento dokument bol vypracovaný na základe externej štúdie a informácií, ktoré poskytlo Francúzsko.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Európskej únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Obdobie uplatňovania systému je stanovené na šesť rokov, do 31. decembra 2027. Predtým však bude nevyhnutné vyhodnotiť výsledky uplatňovania tohto systému.

Francúzsko preto najneskôr 30. septembra 2025 predloží správu o uplatňovaní systému zdaňovania za obdobie od roku 2019 do roku 2024[11]. Táto správa bude obsahovať tieto informácie:

– informácie o dodatočných nákladoch spojených s výrobou;

– prípadné narušenia hospodárskej súťaže a dosah na vnútorný trh;

– potrebné informácie na posúdenie systému vzhľadom na kritériá účinnosti, efektívnosti, relevantnosti, súladu s ostatnými politikami EÚ a pridanej hodnoty EÚ.

V správe by takisto mali byť zhromaždené príspevky od všetkých zainteresovaných strán, pokiaľ ide o úroveň a vývoj ich dodatočných výrobných nákladov, ich nákladov na dosahovanie súladu s predpismi, a pokiaľ ide o možné prípady deformácie trhu.

Komisia vypracovala osobitné usmernenia týkajúce sa požadovaných informácií s cieľom zaručiť, že informácie zhromaždené francúzskymi orgánmi budú obsahovať potrebné údaje na to, aby Komisia mohla prijať informované rozhodnutie o oprávnenosti a funkčnosti systému v budúcnosti. Tieto informácie sú uvedené v prílohe II k návrhu. Tieto usmernenia sú, pokiaľ možno, rovnaké ako v prípade ďalších podobných systémov, ktoré platia v najvzdialenejších regiónoch EÚ.

Umožnia Komisii určiť, či pretrvávajú dôvody opodstatňujúce tento mechanizmus spočívajúci v rozdielnej sadzbe dane „octroi de mer“, či sú daňové výhody udelené Francúzsku naďalej primerané a či sú možné opatrenia, ktoré by boli alternatívou k tomuto systému, pričom by zároveň zohľadňovali jeho medzinárodný rozmer.

Keď francúzske orgány predložia monitorovaciu správu, Komisia vyhodnotí účinky rozdielnych sadzieb dane a vyhodnotí či sú nutné zmeny.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Táto časť sa neuplatňuje, keďže ustanovenia návrhu sú dostatočne explicitné.

[11] Správa by mala obsahovať údaje za rok 2019, aby bolo možné stanoviť referenčný základ a aby Komisia mohla preskúmať vplyv systému za obdobie po roku 2021. Správa by v rámci možností mala obsahovať najnovšie údaje až do roku 2024, ktorého sa bude týkať tiež.

2021/0051 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o systéme dane „octroi de mer“ vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch, ktorým sa mení rozhodnutie č. 940/2014/EÚ

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 349,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[1],

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) V ustanoveniach zmluvy, ktoré sa uplatňujú na francúzske najvzdialenejšie regióny, sa v zásade nepovoľujú žiadne rozdiely v zdaňovaní medzi miestnymi výrobkami a výrobkami pochádzajúcimi z metropolitnej časti Francúzska alebo ostatných členských štátov. V článku 349 zmluvy sa však predpokladá možnosť zaviesť osobitné opatrenia v prospech najvzdialenejších regiónov, keďže existujú pretrvávajúce obmedzenia, ktoré majú vplyv na ich hospodársku a sociálnu situáciu.

(2) Mali by sa preto prijať osobitné opatrenia, ktorými sa predovšetkým stanovia podmienky vykonávania zmluvy vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch. V týchto opatreniach sa musia zohľadniť osobitné charakteristiky a obmedzenia týchto regiónov, a to bez toho, aby sa narušila integrita a súdržnosť právneho poriadku Únie vrátane vnútorného trhu a spoločných politík. Konkurenčné nevýhody, ktorými trpia francúzske najvzdialenejšie regióny, sa uvádzajú v článku 349 zmluvy: odľahlosť, ostrovná poloha, malá rozloha, obťažné topografické a klimatické podmienky, závislosť od malého množstva výrobkov. Tieto pretrvávajúce obmedzenia majú pre najvzdialenejšie regióny dôsledky spočívajúce v závislosti od surovín a energie, povinnosti tvoriť väčšie zásoby, malého miestneho trhu spolu s málo rozvinutou vývoznou aktivitou atď. Všetky tieto konkurenčné nevýhody sa premietajú do vyšších výrobných nákladov, a tým aj výrobnej ceny miestne vyrábaných výrobkov, ktoré by bez osobitných opatrení boli menej konkurencieschopné v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde, a to aj po zohľadnení nákladov na dopravu do francúzskych najvzdialenejších regiónov. Ohrozilo by to zachovanie miestnej výroby. Je preto potrebné prijať osobitné opatrenia, aby sa posilnil miestny priemysel tým, že sa zvýši jeho konkurencieschopnosť.

(3) Rozhodnutím Rady č. 940/2014/EÚ[1] sa však Francúzsku do 30. júna 2021 povoľuje, aby s cieľom obnoviť konkurencieschopnosť miestne vyrábaných výrobkov

[1] Ú. v. EÚ C , , s. .

uplatňovalo oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade niektorých výrobkov, ktoré sa vyrábajú v najvzdialenejších regiónoch Martinik, Guadeloupe, Francúzska Guyana, Réunion a Mayotte a pre ktoré existuje miestna výroba, keďže významný dovoz môže ohroziť zachovanie miestnej výroby a dodatočné náklady predražujú výrobné ceny miestnej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde. Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže oslobodenie od dane alebo daňová úľava vzťahovať. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20 alebo 30 percentuálnych bodov.

(4) Francúzsko požiadalo, aby sa od 1. júla 2021 zachoval mechanizmus podobný tomu, ktorý je predmetom rozhodnutia č. 940/2014/EÚ. Svoju žiadosť odôvodňuje už uvedenými pretrvávajúcimi konkurenčnými nevýhodami, ale aj tým, že systém zdaňovania stanovený rozhodnutím č. 940/2014/EÚ umožnil zachovať a v niektorých prípadoch rozbehnúť miestnu výrobu, nenarušil zahraničný obchod a nemal za následok nadmernú kompenzáciu dodatočných nákladov, ktoré podniky vynakladajú.

(5) Francúzsko v tejto súvislosti predložilo Komisii pre každý z piatich dotknutých najvzdialenejších regiónov súbor zoznamov výrobkov, v prípade ktorých zamýšľa uplatňovať rozdielnu sadzbu dane, najviac o 20 alebo 30 percentuálnych bodov, v závislosti od toho, či sa vyrábajú na mieste alebo nie. Netýka sa to najvzdialenejšieho francúzskeho regiónu Saint Martin.

(6) Týmto rozhodnutím sa vykonávajú ustanovenia článku 349 zmluvy a Francúzsku sa povoľuje, aby uplatňovalo diferencované zdaňovanie na výrobky, v prípade ktorých bola preukázaná po prvé existencia miestnej výroby, po druhé existencia značného dovozu tovaru (vrátane dovozu z metropolitnej časti Francúzska a iných členských štátov), ktorý môže ohroziť zachovanie miestnej výroby, a napokon existencia dodatočných nákladov, ktoré predražujú výrobné ceny domácej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde a ohrozujú konkurencieschopnosť miestne vyrábaných výrobkov. Povolený rozdiel v sadzbe dane nesmie prekročiť výšku odôvodnených dodatočných nákladov.

(7) V prípadoch, keď je podiel miestnej výroby na trhu je nižší ako 5 %, alebo ak je podiel dovozu nižší ako 10 %, boli vyžiadané dodatočné doklady umožňujúce preukázať všetky tieto okolnosti alebo časť z nich: existencia výroby s vysokým podielom práce, vznikajúca výroba alebo výroba dopĺňajúca sortiment zameraná na rozšírenie škály tovaru vyrábaného v podniku, výroba so strategickým významom pre miestny rozvoj (napríklad v oblastiach obehového hospodárstva, ako je podpora biodiverzity a ochrana životného prostredia), inovatívna výroba alebo výroba s vysokou pridanou hodnotou, výroba, pri ktorej by prerušenie dodávok zvonku mohlo ohroziť ekonomiku alebo obyvateľstvo daného územia, výroba, ktorá môže existovať, len ak má na trhu dominantné postavenie, a to z dôvodu malosti trhov najvzdialenejších regiónov, a výroba liekov a zdravotníckych pomôcok a osobných ochranných prostriedkov potrebných na riešenie zdravotnej krízy. Uplatňovanie týchto zásad umožní vykonávať ustanovenia článku 349 zmluvy iba v nevyhnutnej miere a bez toho, aby vznikali neopodstatnené výhody pre miestnu výrobu, s cieľom zachovať integritu a súdržnosť právneho poriadku Únie vrátane ochrany nenarušenej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu a politík v oblasti štátnej pomoci.

---

[1] Rozhodnutie Rady č. 940/2014/EÚ zo 17. decembra 2014 o systéme tzv. octroi de mer (námornej dane) vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch (Ú. v. EÚ L 367, 23.12.2014, s. 1).

(8) V záujme zjednodušenia a zníženia povinností malých podnikov, ako aj podpory ich rozvoja, oslobodenia od dane alebo daňové úľavy sa týkajú všetkých subjektov, ktorých ročný obrat je najmenej 550 000 EUR. Subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota, nepodliehajú dani „octroi de mer“, ale na druhej strane si nemôžu odpočítať daň zaplatenú na vstupe.

(9) Podobne zachovanie súladu s právnymi predpismi Únie si vyžaduje, aby sa vylúčila možnosť uplatňovať rozdielnu sadzbu dane v prípade potravinových výrobkov, na ktoré sa poskytuje pomoc stanovená v kapitole III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013[1]. Týmto ustanovením sa má zabrániť tomu, aby daň „octroi de mer“ vyšším zdanením subvencovaných výrobkov eliminovala alebo znížila účinky poľnohospodárskej finančnej pomoci poskytnutej v rámci osobitného režimu zásobovania.

(10) Ciele podpory sociálno-hospodárskeho rozvoja francúzskych najvzdialenejších regiónov, ktoré boli stanovené už v rozhodnutí č. 940/2014/EÚ, sú potvrdené požiadavkami týkajúcimi sa účelu dane. Začlenenie príjmov z tejto dane do daňových zdrojov francúzskych najvzdialenejších regiónov a ich použitie v rámci stratégie hospodárskeho a sociálneho rozvoja týchto regiónov zahŕňajúcej poskytnutia príspevku na podporu miestnych činností predstavujú zákonnú povinnosť.

(11) Rozhodnutie č. 940/2014/EÚ treba zmeniť s cieľom predĺžiť o šesť mesiacov, a to do 31. decembra 2021, obdobie uplatňovania výnimky, ktorá sa rozhodnutím povoľuje. Týmto predĺžením by sa Francúzsku malo umožniť transponovať toto rozhodnutie do svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

(12) Obdobie uplatňovania systému by sa malo stanoviť na šesť rokov, a to do 31. decembra 2027. S cieľom umožniť Komisii posúdiť, či sú naďalej splnené podmienky opodstatňujúce výnimku, by Francúzsko malo Komisii najneskôr 30. septembra 2025 predložiť monitorovaciu správu. Mala by sa preto stanoviť štruktúra a obsah uvedenej správy.

(13) S cieľom predísť právnemu riziku je nutné, aby sa toto rozhodnutie uplatňovalo od 1. januára 2022, zatiaľ čo predĺženie obdobia uplatňovania výnimky povolenej rozhodnutím č. 940/2014/EÚ by malo nadobudnúť účinnosť 1. júla 2021.

(14) Týmto rozhodnutím nie je dotknuté prípadné uplatňovanie článkov 107 a 108 zmluvy,

[1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013 o osobitných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva v prospech najvzdialenejších regiónov Únie a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 247/2006 (Ú. v. EÚ L 78, 20.3.2013, s. 23).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Odchylne od článkov 28, 30 a 110 zmluvy sa Francúzsku povoľuje uplatňovať do 31. decembra 2027 oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade výrobkov uvedených v zozname v prílohe I, ktoré sa miestne vyrábajú na Guadeloupe, vo Francúzskej Guyane, na Martiniku, Mayotte alebo Réunione, ktoré sú najvzdialenejšími regiónmi v zmysle článku 349 zmluvy. Uvedené oslobodenia od dane alebo daňové úľavy musia byť v súlade so stratégiou hospodárskeho a sociálneho rozvoja dotknutých najvzdialenejších regiónov – pri zohľadnení rámca Únie pre túto stratégiu – a musia prispievať k podpore miestnych činností, pričom nesmú nepriaznivo vplývať na podmienky obchodu v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom.

2. V porovnaní so sadzbami dane uplatňovanými na podobné výrobky, ktoré nepochádzajú z dotknutých najvzdialenejších regiónov, uplatňovanie úplných oslobodení od dane ani daňových úľav uvedených v odseku 1 nesmie viesť k rozdielom vyšším ako:

a) 20 percentuálnych bodov v prípade výrobkov uvedených v časti a prílohy I;

b) 30 percentuálnych bodov v prípade výrobkov uvedených v časti b prílohy I.

Francúzsko sa zaväzuje, že oslobodenia od dane alebo daňové úľavy uplatňované na výrobky uvedené v prílohe I neprekročia odôvodnené dodatočné náklady ani percentuálny podiel, ktorý je nevyhnutný na zachovanie, podporu a rozvoj miestnych hospodárskych činností.

3. Francúzsko uplatňuje oslobodenia od dane alebo daňové úľavy uvedené v odsekoch 1 a 2 na subjekty, ktorých ročný obrat je najmenej 550 000 EUR. Všetky subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota, dani „octroi de mer“ nepodliehajú.

Článok 2

Výrobky uvedené v článku 1 ods. 1 boli vybrané na základe existencie dodatočných výrobných nákladov, ktoré predražujú výrobné ceny miestnej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde a ohrozujú konkurencieschopnosť miestne vyrobených výrobkov.

Keď:

a) podiel miestnej výroby na trhu je nižší ako 5 %,

b) alebo ak je jej podiel na trhu vyšší ako 90 %,

boli vyžiadané dodatočné doklady umožňujúce preukázať všetky tieto okolnosti alebo časť z nich:

1. výroba s vysokým podielom práce;
2. vznikajúca výroba alebo výroba dopĺňajúca sortiment zameraná na rozšírenie škály tovaru vyrábaného v podniku;
3. výroba so strategickým významom pre miestny rozvoj;
4. inovatívna výroba alebo výroba s vysokou pridanou hodnotou;
5. výroba, pri ktorej by prerušenie dodávok zvonku mohlo ohroziť ekonomiku alebo obyvateľstvo daného územia;
6. výroba, ktorá môže existovať, len ak má na trhu dominantné postavenie, a to z dôvodu malosti trhov najvzdialenejších regiónov;

7. výroba liekov a zdravotníckych pomôcok a osobných ochranných prostriedkov potrebných na zvládanie zdravotných kríz.

Článok 3

Francúzske orgány uplatňujú na výrobky, na ktoré sa vzťahuje osobitný režim zásobovania stanovený v kapitole III nariadenia (EÚ) č. 228/2013, ten istý systém zdaňovania ako na miestne vyrábané výrobky.

Článok 4

Francúzsko predloží Komisii najneskôr 30. septembra 2025 monitorovaciu správu, ktorá jej umožní posúdiť, či sú naďalej splnené podmienky opodstatňujúce uplatňovanie systému zdaňovania uvedeného v článku 1. Monitorovacia správa obsahuje informácie stanovené v prílohe II.

Článok 5

V článku 1 ods. 1 rozhodnutia č. 940/2014/EÚ sa dátum „30. júna 2021“ nahrádza dátumom „31. decembra 2021“.

Článok 6

Toto rozhodnutie sa uplatňuje od 1. januára 2022 s výnimkou článku 5, ktorý sa uplatňuje od 1. júla 2021.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli

Za Radu
predseda